

TREMANTE – STRUČNÝ OPIS NAŠEJ TRAGÉDIE

Iba jeden dôkaz, koľko zla môže zapríčiniť diskriminačne používanie vakcín v rodinách na celom svete. Myslím, že mojou povinnosťou je porozprávať vám môj príbeh, lebo bohužiaľ nie je a ani nebude jediný na svete. Môj príbeh nie je sám o sebe pozoruhodný a jedinečný, je iba vrcholom na ľadovci, ktorý sa snaží odhaliť tú kategóriu vedy a výskumu, ktorá nás ešte stále pod hrozbou núti k očkovacím praktikám.

Marco (8 mesiacov)

Tragédia sa dotkla mojej rodiny a preukázala sa na mojich troch zo štyroch deti. Poukazujem však, že všetky moje 3 deti poškodené vakcínou sa narodili v úplnom zdraví a prvé príznaky ochorenia sa prejavili po prvom očkovaní Sabinovou¹ vakcínou proti detskej obrne.

V lekárskom spise môjho syna Marca bolo napísané: „Po poslednej vakcíne proti detskej obrne typu Sabin (podanej zhruba pred 8 dňami) dieťa je nepokojné, v noci nespí, je málo, ruky aj nohy má spotené a studené, nedokáže chodiť. Aj napriek podanej liečbe príznaky stále pretrvávajú...”

Podľa pediatra tieto príznaky (trasenie očí, silné chvenie a problémy s rečou) súviseli s vakcínou typu Sabin, kým iní lekári navrhovali rôzne iné diagnózy, ako napríklad rakovina mozgu, degeneratívna encefalopatia, avšak tie neboli nikdy dokázané analýzami robenými na dieťati. Marco zomiera vo veku šesť rokov v roku 1971.

---

¹ Živá orálna vakcína, ktorá sa donedávna používala na Slovensku.

Marco 2 roky a 4 roky

S druhým synom Lucom narodeným v roku 1970 neboli žiadne problémy. Ale dráma sa znova vrátila s predčasným narodením dvojčiek Andreu a Alberta 4. augusta 1976. Prešli prvé mesiace a dostali sme pozvanie na povinné očkovanie. Keďže sme mali zlú skúsenosť s prvým synom, tentoraz sme chceli počkať s očkovaním aspoň do 8 mesiacov detí. Franca sa obávala, čo by sa mohlo stať – myslela na infekčné ochorenia, ktoré by mohli dostať ako nezaočkovaní, ja zase na druhej strane som sa obával nežiaducich účinkov, ale aj faktu, že deti boli predčasne narodené a že v januári boli chorí.

Andrea a Alberto (6 mesiacov) so starším bratom Lucom – oslava ich prvých narodenín

Na naliehanie mojej manželky, ako aj po zúrivom nátlaku spojeným až s vyhrázaním sa z úradu verejného zdravia v našom meste, som zbral naše deti na Hygienickú stanicu, aby som sa porozprával so zodpovedným lekárom. Ešte dodnes si pamätám na ten deň. Zdravotná sestra sa nás opýtala, či sme prišli na povinné očkovanie a ja som jej odpovedal, že sa chcem čo najskôr porozprávať so zodpovedným lekárom. Lekárka nás uvítala a začal sa náš rozhovor. Vysvetlila nám všetky ochorenia proti ktorým sa očkuje – ja som ju len pozorne počúval. Cítil som však, že jej mám oponovať, ale nevedel som ako. Porozprával som jej skúsenosť s Marcom a taktiež že dvojčičky boli narodené predčasne a že boli choré v januári. Vysvetlila mi, že čo všetko sa zmenilo po vynáleze vakcín a aké dôsledky to malo na zaočkovaných ľudí. A opätovne potvrdila moje presvedčenie a dôrazne a s veľkou aroganciou povedala: „Pretože ste mali zlú skúsenosť po očkovaní myslíte, že sa vám zopakuje ešte raz? To je matematicky nemožné, v prípade ak áno, beriem na seba plnú zodpovednosť. Buďte pokojný.“ Bol som zmätený a nevedel som, ako sa z toho vymotať. K tomu ešte dodala: „Veď vy predsa nechcete byť zodpovedný za vypuknutie

epidémie detskej obrny, veľmi vážnej choroby, ktorej môžete predísť jednoduchým gestom s pár kvapkami a sladkou odmenou vašim deťom.“

Pozrel som sa do očí France a pochopil som že ona bola presvedčená o správnosti tohto aktu a na chvíľu sme pozabudli na slová pediatra, ktorý po Marcovej smrti povedal: „Je zbytočné, aby sme sa trápili nad chorobou, ktorá zničila život Marcovi. Je možné, že to bola reakcia na vakcínu a to nebude možné vôbec dokázať s istotou.“ Vtedy som urobil najväčší a najabsurdnejší nezmysel v mojom živote – akceptoval som očkovanie.

Andrea a Alberto ako dvojročný – prvé prejavy choroby, nedokážu sa udržať na nohách

Hneď na druhý deň sa začali prejavovať prvé príznaky naznačujúce zmeny v organizme. Zdravotné karty prvých nemocničných pobytov a vyšetrení boli podané na rozbor rôznym univerzitám v USA, Anglicku, a dokonca aj v Rusku, kde nám na základe podkladov bolo povedané, že ide o ochorenie v dôsledku nedostatku imunity, čo dokazuje zodpovednosť vakcíny. V našom meste Verona diagnóza znela takto: metachromatická leukodistrofia – degeneratívne ochorenie nervového systému. Táto diagnóza nebola však nikdy dokázaná testami, ktorým sme sa podrobili aj mi rodičia. Švajčiarsky profesor Vasella nám dokonca povedal: „Keďže vaše deti boli predčasne narodené, nemali byť vôbec očkované. Tu u nás také deti sa vôbec neočkujú.“

Andrea a Alberto ako 4 roční

Neskôr sa Andreovi stav zhoršuje a býva hospitalizovaný pre dehydratáciu. Aj napriek mojej prosbe, aby mu nedávali lieky kortizóny, pretože je imunodepresívny, do žily mu podávajú kortizón a do 5 hodín môj syn zomiera vo veku 4 rokov, dňa 22.9.1980. Neskôr sa dozvedám, že ten istý liek (kortizón) bol podaný aj môjmu prvému synovi Marcovi, pred tým než zomrel. Ani pitvou sme nedokázali získať žiadnu látku k záchrane života druhého z dvojčiat, lebo nám nebol povolený prístup súdneho lekára z našej strany, takže ani pitva nemohla slúžiť na dokázanie našej pravdy. Mesiac po smrti Andreu, aj Alberto musí byť hospitalizovaný. Na našu žiadosť, ako aj na žiadosť virológa z Neapolu, ktorý ho vyšetril aj predtým a napriek stanovisku lekárov nechať ho zomrieť, býva odvezený k resuscitácií. Boli nám odporúčané lieky na podporu imunity. Pod touto terapiou interferénom, sa stav dieťaťa pomaly zlepšuje. Po 6 mesiacoch pobytu v nemocnici je prepustený domov, ale bez prepúšťacieho listu.

Určitý čas po tom som požiadal o lekárske karty a všimol som si, že boli úplne odlišné od tých, ktoré sme si kopírovali počas Albertovho pobytu v nemocnici. Kvôli tomu som podal vyhlásenie na justíciu (magistrát), následkom čoho bolo sudcom zaslané oznámenie, že došlo k sfalšovaniu verejného činu, riaditeľovi nemocnice, ako aj primárovi pediatrie. Na konci tohto procesu bolo všetko archivované.

Mal som aj možnosť stretnúť sa na jednej konferencii s Augustom Odonem, otcom Lorenza 29.5.1978 – 30.5.2008, ktorého tragický príbeh bol námetom k filmu LORENZO'S OIL.² Povedal mi: „Ty si zaslúžiš trikrát viac ako ja, lebo ty, aby si mohol zachrániť jedného syna, si prišiel o ďalších dvoch.“

Alberto podstúpil veľa ďalších pobytov v rôznych nemocniciach. Počas týchto pobytov bolo mojou najdôležitejšou úlohou kontrolovať, aby terapie praktizované na dieťati boli na základe podpory imunity, ktoré mám dali prvé pozitívne výsledky.

Tieto terapie nám boli odporúčané profesorom Tarrom z Neapolu, ktorý bol žiakom profesora Sabina. Bolo stále zložitejšie, ba až nemožné praktizovať túto terapiu, pretože celková trieda lekárov odsúdila môjho syna na smrť. A čo bolo veľmi vážne, lebo nebola objavená zodpovednosť použitých vakcín na osobe s nízkou imunitou. Napriek tomu, že našim prípadom bol zaujatý aj vtedajší prezident Sandro Pertini, ktorý robil nátlak na ministra zdravotníctva Renata Altissima, ten povolal Ministerskú komisiu bez toho, aby videli Alberta a vydali falošnú správu o jeho stave, len aby bola zakrytá pravda o priamom poškodení po očkovaní. Podľa posledného pobytu Alberta v nemocnici vo Verone a celého zdravotníckeho personálu mal môj syn zomrieť, v čo najbližšom čase. Vytrvalo som sa snažil previesť môjho syna domov, pretože som pochopil ich spôsob zmýšľania a ich jediným riešením tohto problému, bolo vyvrcholenie

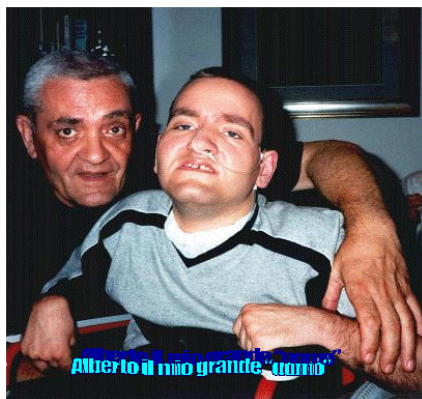
² <http://www.csfd.cz/film/6721-lorenzuv-olej-lek-pro-lorenza-lorenz-os-oil/>

celej tejto udalosti smrťou Alberta. Počas tohto ťažkého obdobia, keď som sa snažil zachrániť život môjho syna, mi bola odobratá rodičovská právomoc sudcom v Benátkach, na ktorého som sa ihneď obrátil, aby som mu vysvetlil, že robí veľikánsku chybu. Dokázal som ho presvedčiť, aby mi vrátil právomoc a tak som začal od roku 1984 liečiť môjho syna doma a vytvoril som tzv. resuscitačnú miestnosť. Počas domácej hospitalizácie bola Albertovi deň aj noc po blízku moja manželka Franca, ktorá ho chránila aj pred každým násilím zo strany lekárov. Museli sme podstúpiť veľa ďalších násilí zo strany zdravotníctva, aj keď Alberto už nevstúpil do nemocnice. Boli vyslovené polemiky rôzneho druhu zo strany zdravotníckych inštitúcií, pretože nechceli priznať, že práve vakcíny boli príčinou Albertovej choroby, ako aj smrť jeho súrodencov.

Alberto a jeho dýchací prístroj

Až nakoniec v roku 1995 použitím zákona 210/1992 mi štát potvrdil uznanie súvislosti, že príčinnou ochorenia mojich detí bola práve povinná vakcína. Počas všetkých týchto rokov som sa snažil zakladať združenia v Taliansku na zoskupenie ľudí poškodených práve očkovacími praktikami ako ja. Okrem toho sa snažím, aby prešiel zákon, ktorý sme vytvorili spolu s poslancami a to o dobrovoľnosti, a nie povinnosti očkovania. Ale bohužiaľ tento zámer sa v Taliansku nedosiahol, pretože podľa mňa zdravotnícka politika je vo veľmi úzkom vzťahu s medzinárodnými farmaceutickými spoločnosťami. Toto všetko ukazuje, že aj v tejto oblasti nejaká pseudoveda s aroganciou svojho scientizmu bez hocijakých škrupúl šliape neustále činnosťou najčastejšie nelegálnou po každom ľudskom a občianskom práve. Uplatňuje svoju moc založenú predovšetkým na špekulatívnych záujmoch, tak že jej pokrok nie je založený na otvorených a presných informáciách, ale skôr na úplných a zámerných dezinformáciách, kým nepríde po úroveň okultizmu istých právd a predstiera, že tieto praktiky umožňujú prevenciu, hoci neumožňujú zabrániť ničomu.

Giorgio a Alberto

Alberto dnes

Táto naša udalosť by mala byť podnetom pre všetky rodiny, ktoré sú v situáciách podobných našej. Motivovať ich a nikdy sa nevzdať, aj keď sa všetko a všetci zdajú byť proti. Pevne si veriť, že Boh nám dá istotu a silu aj v najťažších chvíľach.

Našu trpkú skúsenosť som opísal aj v knihe: Dospelí a očkovanie alebo... právo na život?

Giorgio Tremante

www.tremante.it

Na základe rozhovoru s Giorgiom Tremantem a ním poskytnutých dokumentov spracovala a preložila Lenka Molitorisová

Iniciatíva pre uvedenie si rizík očkovania, 2009

www.RizikaOckovania.sk

kontakt@rizikaockovania.sk